

Thơ

LỤC BÁT

DIỄM PHƯỢNG

(Houston, Texas, USA)

Bên kia Xóm Chài - ảnh Diễm Phượng chụp tháng 12/1998

NHỮNG ĐOẠN KHÚC BUỒN TRONG CA ĐAO

MỘT

"Tóc mai sợi vấn sợi dài

Lấy nhau khôngặng thương hoài ngàn năm"

Mượt mà biển hẹn xa xăm

Chuốt trau cũng chỉ lời ngậm đó thôi

Tình yêu nếu phải vẽ vờ

Trăng cao núi biếc lả lơi chút tình

Bọt bèo phận số linh đình

Lấy nhau khôngặng chỉ mình thở than

Đò xưa bên cũ ngõ ngang

Xa nhau ngàn dặm còn mang nỗi sầu!

HAI

"Hai tay bưng đĩa muối gừng

Gừng cay muối mặn xin đừng phụ nhau"

Ngọt ngào câu hát ca dao

Mà nghe cay đắng xót đau chút gì?

Thương yêu trời buộc làm chi?

Đọa đày một kiếp tình si ngõ ngang
Nếu mai thiếp lỡ phụ chàng
Gừng cay muối mặn xin đừng trách nhau
Cuộc đời lắm nỗi bể dâu
Tình yêu lắm nỗi cơ câu... ai hay!?

BA

*"Gió đưa cây cải về trời
Rau răm ở lại chịu lời đắng cay"*
Rủi dun phận số một mai
Mình không duyên nợ rẽ hai lối về
Dấu sao cũng trót lời thề
Mĩa mai câu trách tiếng chê lắm điều
Âm thầm ngậm đắng buồn hiu
Tình không chung lối như điều đứt dây
Xa xăm một cõi trời mây
Bâng khuâng nỗi nhớ phương này vấn vương.

BỐN

*"Trăng lên khỏi núi, khuất bụi chuổi con trăng mờ
Đôi đũa ta không duyên không nợ, đừng chờ uống công"*
Buồn thay phận bạc má hồng
Tình yêu không trọn còn mong nỗi gì?
Thoảng qua một kiếp xuân thì
Không duyên chẳng nợ mắc chi phải chờ
Trăng lên khỏi núi trăng mờ
Chàng xuôi bên khác, thiếp ngơ ngẩn buồn
Dấu sao đã một lần thương
Thiếp – chàng cũng chỉ tơ vương kiếp này.

NĂM

*"Gió đưa trăng, trăng đưa gió
Trăng lặn rồi gió biết đưa ai?"*
Vào ra thở vấn than dài
Ngón ngang tâm sự cau mày héo hon
Trăng lên chéch bóng trăng tròn
Người xa khuất nẻo biết còn nhớ không?
Hiu hiu ngọn gió se lòng
Dấu không quên được, chẳng mong chút gì
Bẽ bàng ngậm mối tình si

Trái ngang phận số mắc chi không buồn?!

SÁU

"Trời mưa bong bóng phập phồng

Mẹ đi lấy chồng con ở với ai?"

Não nùng câu hỏi đắng cay
Rưng rưng giọt lệ ngấn dài thương thân
Hắt hiu trăng xế hoa tàn
Phù du một kiếp dung nhan héo mòn
Xót xa đâu chỉ mình con
Bâng khuâng ray rứt tính toán đủ điều
Trần tình lời mẹ bấy nhiêu
Phập phồng bong bóng mưa chiều buồn tênh!

BẢY

"Gió đẩy gió đưa

Lược thưa uốn éo

Đưa em về

Anh dạy khéo dạy khôn"

Thật là câu hát véo von
Chuốt trau lời lẽ tình son nặng lòng
Dẫu rằng một chuyến sang sông
Bến trong hay đục má hồng khéo xui
Hững hờ duyên số ngậm ngùi
Bẽ bàng cũng chỉ cho vui cuộc đời
Ngọt ngào một chút này thôi
Mĩa mai cay đắng buồn ơi... là buồn!

TÁM

"Gió đưa gió đẩy bông trang

Bông búp về nàng, bông nở về anh"

Lỡ mai duyên nợ không thành
Đầy đưa số kiếp cho mình lẻ đôi
Mây chiều cánh nhận lưng trời
Bâng khuâng chạnh nhớ gọi mời dẫu xưa
Bông trang gió đẩy gió đưa
Bẽ bàng ngang trái buồn chưa cuộc đời
Dẫu sao cũng một lần thôi
Nói chi cũng chỉ đầu môi ngọt ngào!

CHÍN

*"Ví dẫu cầu ván đóng đinh
Cầu tre lắc lẻo gập ghình khó đi"*

Long lanh giọt lệ rèm mi
Thương sao độ tuổi nhu mì đáng quen
Nhịp cầu lắc lẻo bon chen
Đừng cho lỡ bước - buồn len vào hồn
Đọt dừa chéch bóng hoàng hôn
Đong đưa cầu ván đôi hờn mắt em
Lặng trong giây phút êm đềm
Bâng khuâng chợt thấy ngọt mềm trên môi.

MƯỜI

*"Má ơi con vịt chết chìm
Thò tay vớt nó con cá lìm kìm cắn tay con"*

Lặng thắm câu hát ví von
Ngậm ngùi nỗi nhớ tình non nước nhà
Dặm ngàn một cõi trời xa
Quê người lỡ bước - biết nhà má đâu?
Sông sâu khó bắc nhịp cầu
Phiêu bồng một kiếp - biển dâu cuộc đời
Má ơi con vịt chết rồi
Từ nay xin má ngậm ngùi lãng quên.

MƯỜI MỘT

*"Má ơi đừng gả con xa
Chim kêu vượn hú biết nhà má đâu?"*

Mênh mông một cõi trời sâu
Đa đoan số kiếp làm dâu nhà người
Thương cha nhớ mẹ ngậm ngùi
Xót xa cay đắng gượng vui bên chồng
Chiều chiều ra đứng ngóng trông
Thương thân tủi phận khiến lòng héo hon
Chim kêu vượn hú nỉ non
Bâng khuâng nhớ má ruột con chín chiều.

MƯỜI HAI

*"Một mai thiệp có xa chàng
Đôi bông thiệp trả đôi kiếng thiệp xin"*

Xót xa trách phận riêng mình

Ai xui nên khiến cho tình vỡ đôi
Mĩa may cay đắng đầu môi
Mong chàng hiểu được những lời thiếp phân
Gặp nhau là bởi duyên phận
Mất nhau cũng bởi lời gần lời xa
Mong manh trong kiếp ta bà
Có duyên chẳng nợ đôi ta đừng buồn.

Tháng 6/1997

TÌNH KHÚC CÔ PHỤ

"Con cò lặn lội bờ sông

Gánh gạo nuôi chồng tiếng khóc nỉ non"

Đạo từ nhạt phấn phai son
Gót chân trần trụi dẫm mòn lổ xua
Bây giờ nắng sớm chiều mưa
Chẳng còn ai đón người đưa ngọt ngào
Dãi dầu phận số lao đao
Quê hương từ đã nhuộm màu thê lương
Dấu yêu chia cắt đôi đường
Ba đào sóng dậy uyên ương lẻ bầy
Chàng mang thân kiếp đọa đày
Thiếp về cô phụ tháng ngày héo hon
Làm thân cò trống nuôi con
Bờ sông lặn lội nỉ non một mình.
Houston, TX 12-12-1997

TÌNH KHÚC BUỒN

1. NỖ LÒNG HUYỀN TRẦN

Oằn vai nặng gánh sơn hà
Đầm đìa giọt lệ nỗi nhà tình riêng
Thâm cung lạnh lẽo muôn phiền
Trời xanh cay nghiệt se duyên lộn đường.
Xót xa phận số công nương
Tình nhà nợ nước đoạn trường gian truân
An nguy bá tánh thần dân
Ngậm ngùi nhận lệnh dân thân lưu đày.
Nỗi đau đâu chỉ riêng ai
Tang thương dâu bể - đắng cay phận mình
Thuyền hoa rẽ sóng linh đình

Lặng buồn chia biệt khối tình Khắc Chung.

2. HÒN VỌNG PHU

Ôm con xoa tóc chờ chồng
Đong đầy ngấn lệ, hoài công đợi chờ
Chàng đi một cõi xa mờ
Bóng chim tăm cá - ngẩn ngơ cuộc tình
Trách đời cay nghiệt riêng mình
Xui chi nên khiến dấu in tóc nàng?
Ngày xưa thơ ấu - ngỡ ngàng
Ngậm ngùi cay đắng – bóng chàng biệt tăm
Khô đầu lặng lẽ âm thầm
Ôm con đứng sững, tháng năm đợi chờ
Vọng phu hòn đá tro tro
Thiên tình đẫm lệ - lòng ngơ ngẩn buồn!

3. THIẾU PHỤ NAM XƯƠNG

Oan tình biết tỏ cùng ai?
Lời con thơ dại, tạo ngay dấu ngờ
Bóng đen in vách đèn mờ
Đắng cay giọt lệ, thần thờ tư lương
Xót xa phận bạc má hường
Nói sao chàng hiểu? Đoạn trường oan khiên
Thì thôi phận số ưu phiền
Xin dành một kiếp nổi riêng cho mình
Dòng sông, bóng nước lung linh
Đi vào cõi chết nhẹ tình như chơi
Nam Xương thiếu phụ đời đời
Chuyện xưa tích cũ - buồn rơi não lòng.

Tháng 12-1997

DIỄM PHƯỢNG

(Houston, Texas USA)